

[Kirkegaard.]

Det forekommer mig ret bemærkelsesværdigt, at der kun er 7 af 902 ændringsforslag, hvorom der ikke er opnået enighed mellem de to store oppositionspartier og regeringspartierne. Når en så stor enighed i finansudvalget bliver kendt landet over, tror jeg det vil blive opfattet som udtryk for et næsten ubetinget sagligt arbejde i finansudvalget. Jeg tror, at folk i almindelighed vil mene, at hvis tiden var brugt på de mere taktiske interesser, havde det ikke været muligt at nå til enighed om så meget. Sådan tror jeg folk vil se på det, og jeg vil også gerne påskønne det saglige arbejde.

Efter den højtærede formandens bestemmelse er det kun ændringsforslagene, der er til forhandling ved denne lejlighed. Jeg ved ikke, om man ganske kort må gå til grænsen af, hvad man kan kalde ændringsforslag. Jeg vil nemlig gerne gøre den korte bemærkning, som jeg ved tidligere lejlighed har gjort, at jeg gerne vil have finansudvalget betragtet som folketingets spareudvalg. Måske har vi i så henseende været for svage. Jeg erkender, at noget kan tyde i den retning, f. eks. den debat, som er ført her i dag, både i formiddags og i eftermiddag. Af denne debat fremgår det jo, at det er nødvendigt med visse besparelser i det kommende finansår. Jeg tror ikke, at nogen af finansudvalgets medlemmer har noget at indvende imod det; fra forhandlinger i finansudvalget har jeg det indtryk, at der vil være stor enighed om, hvor vi kan sætte ind med størst virkning med hensyn til besparelser. Jeg tror, det bliver på byggeområdet. Nu er der jo ingen, der ønsker en begrænsning inden for byggeriet, vi trænger mere til en udvidelse; men her møder vi mangelen på håndværkere. Sådan er stillingen. Derfor håber jeg på, at det montagebyggeri, som den højtærede socialminister har stillet forslag om, og som jeg ved den højtærede undervisningsminister er stærkt interesseret i, må komme i gang snarest. Hvis et sådant montagebyggeri kan lykkes for os, tror jeg finansudvalget

kan undgå at sige nej til, hvad jeg ville kalde påkrævede byggearbejder.

Sluttelig har jeg en enkelt bemærkning vedrørende et af de syv ændringsforslag, som der ikke er enighed om mellem de to store oppositionspartier og regeringspartierne. De seks andre forbigår jeg for så vidt i tavshed; det er gengangere; de har, så vidt jeg erindrer, tidligere været til behandling i tinget. Det ændringsforslag, jeg har en bemærkning til, er nr. 9 til § 1 angående NORDITA. Der erkender jeg at jeg principielt er enig med oppositionen, men jeg mener, det vil være lidet hensigtsmæssigt at lade den midlertidige ordning, vi har, afløse af en anden midlertidig ordning. Vi må have en endelig ordning, og det håber jeg vi kan finde på baggrund af de forhandlinger, som i sidste uge er ført inden for Nordisk Råds rammer i Helsingfors. Når vi først har fundet frem til en permanent ordning, mener jeg at den bør afløse den midlertidige, som heller ikke jeg anser for tilfredsstillende.

Ud fra de synspunkter, jeg her har fremsat, vil jeg anbefale tingets medlemmer at stemme for de ændringsforslag, som er stillet af ministrene og tiltrådt af hele udvalget eller af et flertal af dette, og at stemme imod de ændringsforslag, som er stillet af de forskellige mindretal.

Skræppenborg-Nielsen: De af mit parti her ved finanslovforslagets tredje behandling stillede ændringsforslag er helt analoge med vore ændringsforslag fra sidste år. Jeg skal naturligvis anbefale, at der stemmes for de af os stillede ændringsforslag, og jeg kan gøre det med de samme motive-ringer, jeg fremførte sidste år, da finanslovforslaget var til behandling, motiveringer, jeg ikke her i dag agter at gentage, da de skulle være kendt af alle.

For en ordens skyld skal jeg sluttelig meddele, at vi ikke kan stemme for de af venstre og de konservative stillede ændringsforslag.